مجلس

پیام رهبری درباره تکالیف ۷ گانه بسیار راهگشا بود

یکی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی با تأکید بر اینکه ۷ تکلیفی که مقام معظم رهبری تعیین کردند، باید خط سیر مسئولان و مردم قرار بگیرد، عنوان کرد: مبادا خدای ناکرده به خاطر بعضی کمبودها نظیر نارسایی‌ها در آب و برق، مسئولان سستی کنند، بلکه به فرموده رهبر انقلاب باید دستگاه‌های خدمات رسان به طور خاص برای مسائل معیشتی مردم به صورت شبانه‌روزی کار کنند و در پیگیری امورات مردم ذره‌ای رخوت اتفاق نیفتد

به گزارش زمان به نقل ازایسنا، محمدتقی نقدعلی با اشاره به پیام رهبر انقلاب به مناسبت چهلم شهدای جنگ تحمیلی ۱۲ روزه و تکالیف تعیین شده از سوی ایشان گفت: در این ایام که مردم و مسئولان به چارچوب‌ها، راهبردها و خط سیرهایی که باید مد نظر داشته باشند و مورد ارشاد قرار بگیرند، نیاز مبرم دارند، رهبری امت در این مقطع حساس امامت کردند و پیامی بسیار راهگشا به مناسبت چهلمین روز درگذشت شهدای دفاع مقدس صادر کردند. وی با تأکید بر اینکه ۷ تکلیفی که مقام معظم رهبری تعیین کردند، باید خط سیر مسئولان و مردم قرار بگیرد، اظهار کرد: یکی از این نکات و وظایف، شتاب لازم در پیشرفت دانش و فناوری در همه‌ی بخش‌ها و وظیفه‌ی نخبگان علمی است؛ در این زمینه مشاهده کردیم که به لطف خدا در زمینه آفندی کاری که موشک‌های ما کردند، ناشی از شتابی بود که در پیشرفت دانش داشتیم. امروز در عرصه پدافندی نیز باید توجه داشته باشیم که در خصوص فناوری هسته‌ای، نباید ذره‌ای کوتاه بیاییم؛ مشخصاً یکی از مسائلی که پیام مقام معظم رهبری مورد هدف قرار داده، بحث هسته ای است و اینکه مبادا مسئولان در این عرصه کوتاه بیایند. این نماینده مجلس عنوان کرد: دیگر تکالیف تعیینی از سوی رهبری انقلاب، حفظ عزت و آبروی کشور و ملت، تکلیف بی اغماض گویندگان و قلمزنان است؛ در این راستا هرگونه اظهار نظر، دیپلماسی، سخنرانی، نوشتار و گفتاری که با عزت و آبروی کشور در تضاد باشد، ممنوع است؛ من این بیان مقام معظم رهبری را یک حکم حکومتی می‌دانم چراکه ایشان عزت و آبروی کشور را به عنوان خط قرمز قرار دادند؛ از این به بعد ما اگر خدای ناکرده از سیاسیون، خواص و افراد اثرگذار در کشور مطلبی را ببینیم که با عزت در تناقض باشد، آن را در تضاد با بیان مقام معظم رهبری می‌دانیم. نقدعلی با اشاره به تأکید آیت‌الله خامنه‌ای مبنی بر وظیفه‌ی همه‌ی دستگاه‌های مسئول اجرائی در خصوص جدیت و پیگیری و به نتیجه رساندن کارهای کشور، گفت: مبادا خدای ناکرده به خاطر بعضی کمبودها نظیر نارسایی‌ها در آب و برق، مسئولان سستی کنند، بلکه به فرموده رهبر انقلاب باید دستگاه‌های خدمات رسان به طور خاص برای مسائل معیشتی مردم به صورت شبانه روزی کار کنند و در پیگیری امورات مردم ذره‌ای رخوت اتفاق نیفتد. باید این آمادگی در کشور وجود داشته باشد که چه در زمان صلح و چه در زمان جنگ بتوانیم بهترین خدمت را به مردم ارائه دهیم. وی همچنین درباره تاکید رهبری بر هدایت معنوی و نورانی کردن دل‌ها و توصیه به صبر و سکینه و ثبات مردمی به عنوان وظایف روحانیون، اظهار کرد: کسانی که در این ایام بین مردم به تعبیر قرآن کریم جزو مُرْجِفُون هستند و در جامعه اضطراب روانی ایجاد و دل مردم را خالی می‌کنند، خائن به ملت، آرمان‌های انقلاب و امنیت کشور و میهن عزیزمان ایران هستند برای مقابله با این افراد، رهبری و پرهیز از اظهار نظرهای بی ربط توصیه کردند. نایب رئیس کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس در پایان به توصیه و تکلیف رهبری انقلاب به حفظ شور و شوق و شعور انقلابی اشاره و تأکید کرد: به نظر من قله فرمایشات مقام معظم رهبری این بیان است که حفظ شور و شوق و شعور انقلابی وظیفه تک تک آحاد به ویژه جوانان است؛ بالاخره در این عرصه‌های پر فراز و نشیب و انقلاب‌هایی که در دنیا رخ می‌دهد، ممکن است با گذشت زمان، شور، شوق و شعور انقلابی جوانان ما دچار رخوت شود اما به لطف خدا انقلاب ما تا این زمان، از این قاعده کلی مستثنا بوده است؛ یعنی هر چه گذشته است ما می‌بینیم که بر شعور، شوق و شور انقلابی مردم و به ویژه جوانان ما افزوده شده است و مقام معظم رهبری با بیان خود، زبان بلوگویان رو بستند. امروز ما به شور، شوق و شعور انقلابی نیاز داریم تا مردم و به ویژه جوانان ما برای جان فشانی، کار جهادی و حضور در میدان آماده باشند.

لزوم ارائه لایحه ای برای اصلاح قانون خصوصی سازی

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس گفت: خصوصی سازی در کشور گفت: باید دو حوزه جدی کشورداری مورد عنایت مسئولان قرار بگیرد، یکی ساختار کشورداری و منظور نیز ساختار دولت و سیستم اجرایی کشور بوده و دیگری ساختار اقتصادی است در قسمت مربوط به ساختار کشورداری و ساختار دولت در طول ۴۶ سال گذشته همواره شعارهای مطلوبی داده شده مبنی بر اینکه دولت باید چابک شود و برون سپاری کند، اما دولت ها همه ساله فربه تر شدند. وی افزود: دولت ها اختیارات و مسئولیت ها خود در حوزه تصدی گری را افزایش دادند و از وظایف اصلی نیز فاصله گرفتند؛ بالاخره وظیفه دولت عضو کمیسیون اقتصادی مجلس گفت: دولت ها اختیارات و مسئولیت ها خود در حوزه تصدی گری را افزایش دادند و از وظایف اصلی نیز فاصله گرفتند؛ بالاخره وظیفه دولت هر روز بزرگتر و اقتصاد هر روز کوچک تر می شود؛ لذا برای اینکه مشکل را حل کنیم باید به قوانین اصل ۴۴ قانون اساسی که مورد تاکید رهبر انقلاب نیز هستند پایبند باشیم، ایشان تمام قد از واگذاری اقتصاد به بخش خصوصی دفاع می کنند؛ ناگفته نماند که حوزه های تعریف شده برای دولت در بخش اقتصاد مشخص است؛ بنابراین کار مردم را باید مردم انجام دهند. این نماینده مردم در مجلس بیان کرد: سازمان خصوصی سازی در ۳ دهه گذشته تشکیل شده و ماموریت آن نیز این بود که شرکت های دولتی و اقتصاد را به بخش خصوصی واگذار کند، اما براساس آنچه که ریاست سازمان خصوصی سازی بیان کردند در سه دهه گذشته حدود ۸ الی ۱۱ درصد شرکت های دولتی و یا به تعبیری اقتصاد به بخش خصوصی واقعی واگذار شده است؛ یعنی حدود ۹۰ درصد دیگر از یک بخش دولتی به بخش دیگر دولت واگذار شده است و این را نباید خصوصی سازی تلقی کرد. وی تاکید کرد: باید در موضوع خصوصی سازی در کشور از تجارب دیگران استفاده کنیم و نخبگان را در این رابطه به کار بگیریم؛ متاسفانه در حوزه اقتصاد و کشورداری دو مورد بد خیم داریم که اگر جراحی نشوند و ادامه این روال پیش برود، مسئولان همچنان همان راه‌حل‌های قدیمی را با زبانی تهدیدآمیز تکرار می‌کنند؛ صرفه‌جویی کنید، جریمه می‌شوید، فشار آب کمتر می‌شود، خاموشی در راه است. اما هیچ‌جا از پذیرش مسئولیت نمی‌گویند؛ هیچ‌جا نمی‌گویند «راه را اشتباه آمده‌ایم.» در هفته‌های گذشته، همزمان با کاهش بی‌سابقه ذخایر سدها و فشار بی‌سابقه بر شبکه‌های توزیع آب و برق، مسئولان در تریبون‌های مختلف تنها راه حل را در فشار بیشتر به مردم دیده‌اند. از پیامک‌های هشدار برای پرمصرف‌ها تا اخطار رسمی برای محدودیت برق؛ اما مردم، نه فقط به‌خاطر گرما و بی‌آبی، بلکه به‌دلیل این بی‌اعتمادی مزمن رنجیده‌اند. آن‌ها می‌پرسند: ما که فقط ۱۸ درصد این آب را مصرف می‌کنیم، پس چرا فقط ما باید تاوان بدهیم؟

انکار؛ قدیمی‌ترین دشمن مدیریت بحران

پذیرش مسئولیت، یکی از گام‌های ابتدایی و حیاتی برای ایجاد همدلی و جلب مشارکت شهروندان در بحران‌های منابع طبیعی است. با این حال، در نظام مدیریتی ایران، به ندرت دیده‌ایم مسئولی؛ چه در دولت، چه در مجلس، چه در نهادهای محلی، اعتراف کند که مسیر گذشته اشتباه بوده است. نتیجه این انکار، سیاست‌هایی شده که نه تنها اثرگذار نبوده، بلکه مردم را خسته و بدبین کرده است. طبق آمار رسمی وزارت نیرو، بیش از ۷۰ درصد از کل آب مصرفی کشور در بخش کشاورزی سنتی مصرف می‌شود؛ آن هم با راندمانی پایین‌تر از ۴۰ درصد. حدود ۱۰ تا ۱۲ درصد نیز در حوزه صنعت مصرف می‌شود. مصرف خانگی کمتر از ۲۰ درصد است. اما عمده هشدارها، فشارها و اقدامات بازدارنده دقیقاً متوجه همین بخش مصرف‌کننده‌ی خانگی است. این بی‌عدالتی، به احساس ناامیدی گرفته شدن مردم دامن زده است. مردمی که شاهدند زمین‌های کشاورزی آبیر همچنان در مناطقی کشت می‌شوند که هیچ توجیه آبی ندارند؛ حتی در قلب شهر و پیش چشم مسئولان، کارخانه‌هایی همچنان سهمیه‌های نامتعارف دریافت می‌کنند و در مقابل، شهروند عادی باید شب‌ها در گرما آب قطع‌شده را تحمل کند. در بسیاری از کشورها، تجربه‌های موفق نشان می‌دهد که حتی در سخت‌ترین بحران‌های آبی، مسئولانی که از شفافیت، پذیرش خطا، و دعوت به مشارکت استفاده کردند، توانستند اعتماد عمومی را بازسازی کنند.

آفریقای جنوبی؛ کیپ‌تاون و فاجعه‌ی «روز صفر»

در سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۸، شهر کیپ‌تاون با شدیدترین خشکسالی نیم‌قرن گذشته مواجه شد و در آستانه مفهوم خطرناک «روز صفر» قرار گرفت؛ روزی که پیش‌بینی می‌شد آب لوله‌کشی شهر قطع شود. در پاسخ، مسئولان شهری به جای تحمیل فشار، استراتژی شفاف‌سازی را برگزیدند: اطلاع‌رسانی عمومی مستمر، تعیین سهمیه مصرف حدود ۵۰ لیتر در روز برای هر نفر، آموزش عمومی و حتی اعمال «شرمساری اجتماعی» برای مصرف بالای غیرضروری. نتیجه این شد که مصرف آب شهری از حدود ۹۰۰ میلیون لیتر در روز در اوایل ۲۰۱۷ به حدود ۵۰۰ میلیون لیتر در مارس ۲۰۱۸ کاهش یافت—کاهشی بیش از ۴۵٪ و مهم‌ترین دستاورد اینکه «روز صفر» در نهایت وقوع نیافت.

استرالیا؛ بحران خشکسالی نیو ساوث‌ولز

بین سال‌های ۱۹۹۷ تا ۲۰۰۹، استرالیا به‌ویژه ایالت ویکتوریا و شهر ملبورن، گرفتار یکی از طولانی‌ترین و شدیدترین خشکسالی‌های تاریخ خود شد که به «خشکسالی هزاره» مشهور است. با کاهش جدی منابع آبی، دولت‌های محلی و ایالتی نه‌تنها محدودیت‌های سختگیرانه برای مصرف خانگی (مثل ممنوعیت آبیاری باغچه‌ها در روزهای خاص) اعمال کردند، بلکه هم‌زمان روی آموزش و آگاهی‌بخشی عمومی سرمایه‌گذاری وسیعی انجام دادند. این کمپین‌ها شامل اطلاع‌رسانی شفاف، استفاده از رسانه‌ها برای ارتقاء «هویت آبی» شهروندان، و معرفی ابزارهایی مثل WaterSmart Home برای سنجش مصرف بود. نتیجه، کاهش ۵۰ درصدی مصرف آب در ملبورن بین سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۰ بود؛ بدون اجبار مستقیم بلکه با تکیه بر درک جمعی از بحران. در نتیجه، نه‌تنها شهر از بحران عبور کرد، بلکه فرهنگ مصرف آب برای همیشه دگرگون شد.

مشارکت، نه فقط مصرف کمتر؛ اعتماد بیشتر

امروز اگر ایران به مرز بحران اکولوژیک و آبی رسیده، نیاز فوری آن نه یک تکنولوژی نجات‌بخش، نه فقط یک سد جدید، بلکه ترمیم اعتماد اجتماعی است. چیزی که فقط و فقط از مسیر صداقت و فروتنی می‌گذرد. اینکه بپذیریم، بله، بخشی از سیاست‌های آبی این سال‌ها اشتباه بوده. اینکه اعتراف کنیم مدیریت عرضه‌محور و نگاه سازه‌محور، ایران را به بیابان نزدیک‌تر کرده. و مهم‌تر از همه، اینکه دعوت کنیم مردم نه به صرفه‌جویی اجباری، بلکه به بازاندیشی جمعی، در همان روز داغ تابستانی؛ شاید داغ‌تر از تابستان‌های پیشین. یکی دیگر از مدیران گفت: «اگر فقط یک بار یکی از ما جلوی دوربین می‌رفت و می‌گفت من اشتباه کردم، شاید کل فضا عوض می‌شد...»

شاید هنوز هم دیر نشده باشد.

Alborz.payam@gmail.com

وظیفه دولت ها سیاست گذاری، حمایت و نظارت است؛

۹۰ درصد اقتصاد در قبضه دولت

خواب نتانیاهو و ترامپ برای آینده غزه

طرح رژیم صهیونیستی برای آینده نوار غزه و کنترل امنیتی بر آن در یک چارچوب فراگیرتر برای ترسیم مجدد خاورمیانه در جهت منافع آمریکا و رژیم صهیونیستی در دراز مدت با دادن اولویت به مرکزی بودن و توانایی کردن دل‌ها و توصیه به صبر و سکینه و ثبات مردمی به عنوان وظایف روحانیون، اظهار کرد: کسانی که در این ایام بین مردم به تعبیر قرآن کریم جزو مُرْجِفُون هستند و در جامعه اضطراب روانی ایجاد و دل مردم را خالی می‌کنند، خائن به ملت، آرمان‌های انقلاب و امنیت کشور و میهن عزیزمان ایران هستند برای مقابله با این افراد، رهبری و پرهیز از اظهار نظرهای بی ربط توصیه کردند. نایب رئیس کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس در پایان به توصیه و تکلیف رهبری انقلاب به حفظ شور و شوق و شعور انقلابی اشاره و تأکید کرد: به نظر من قله فرمایشات مقام معظم رهبری این بیان است که حفظ شور و شوق و شعور انقلابی وظیفه تک تک آحاد به ویژه جوانان است؛ بالاخره در این عرصه‌های پر فراز و نشیب و انقلاب‌هایی که در دنیا رخ می‌دهد، ممکن است با گذشت زمان، شور، شوق و شعور انقلابی جوانان ما دچار رخوت شود اما به لطف خدا انقلاب ما تا این زمان، از این قاعده کلی مستثنا بوده است؛ یعنی هر چه گذشته است ما می‌بینیم که بر شعور، شوق و شور انقلابی مردم و به ویژه جوانان ما افزوده شده است و مقام معظم رهبری با بیان خود، زبان بلوگویان رو بستند. امروز ما به شور، شوق و شعور انقلابی نیاز داریم تا مردم و به ویژه جوانان ما برای جان فشانی، کار جهادی و حضور در میدان آماده باشند.

پایان دادن به مقاومت با امکانات انسانی و مادی و معنوی و زیرساخت و تمام آن چیزی که به آن ربط دارد، کاهش مساحت نوار غزه به کمتر از ۳۳ درصد مساحت کلی آن از طریق ایجاد نواری در طول مرزهای غزه با عمق یک الی دو کیلومتر با ایجاد زمینه برای مهاجرت داوطلبانه برای کاهش ساکنان نوار غزه به حدود ۵۰ درصد طی چند سال بعد از پایان جنگ، بازگشایی گذرگاه‌ها و ایجاد حکم و اداره مرحله‌ای با مشارکت کشورهای منطقه‌ای و با نظارت آمریکاست که با تضمین عدم بازسازی مقاومت و توانایی مداخله نظامی و امنیتی در صورت نیاز از جمله تورهای مشخص و نفوذهایی بدون حملات فشرده همانطور که در کرانه باختری و لبنان اتفاق می‌افتد. این چیزی است که نتانیاهو آن را «سیطره امنیتی» می‌نامد.همچنین شامل تثبیت جدایی کامل بین نوار غزه و کرانه باختری و شهر قدس است که به الحاق رسمی آن به اراضی اشغالی بعد از کاهش ساکنان آن و ایجاد اداره‌های محلی دارای ویژگی عشایری و منطقه‌ای منجر خواهد شد. طرح رژیم صهیونیستی برای آینده نوار غزه در یک راستای فراگیرتر برای ترسیم مجدد خاورمیانه در جهت منافع آمریکا و رژیم صهیونیستی در دراز مدت با دادن اولویت به مرکزی بودن و جایگاه رژیم اشغالگر در منطقه است. در کل طرح رژیم صهیونیستی درباره نوار غزه شامل بازسازی واقعیت سیاسی، امنیتی و استراتژیک غزه با مساحت و تعداد ساکنان کمتر و یک اداره نمادین فلسطینی با نظارت منطقه‌ای و پیگیری آمریکا است؛ طوری که نوار غزه در آینده تهدیدی برای رژیم اشغالگر نباشد و سیطره امنیتی جزئی تضمین شود. از جمله زمینه برای مداخله زمینی یا هوایی ارتش رژیم صهیونیستی در صورت نیاز فراهم شده و وضعیت محاصره جه پسا با ساختارها و روش‌های متفاوت با کارشکنی در روند بازسازی که نیاز به امکانات مادی انسانی و پشتیبانی منطقه‌ای و بین‌المللی دارد برای ممانعت از بازگشت زندگی طبیعی به این منطقه برای اجرای طرح کوچاندن با عنوان «کوچاندن داوطلبانه» فراهم شود.

طبق گزارش العربی الجدید، طرح آمریکا و رژیم صهیونیستی با هدف ترسیم مجدد خاورمیانه و ایجاد زمینه‌ای برای گسترش عادی‌سازی روابط با کشورهای عربی و اسلامی و ممانعت از نفوذ چین در منطقه در راستای نزاع روز افزون بین آمریکا و چین است. اما این طرح آمریکا و رژیم صهیونیستی برای منطقه و نوار غزه و مسئله فلسطین بر چند فرضیه استوار است که مهمترین آن تثبیت واقعیت منطقه‌ای و بین‌المللی و اعلام تسلیم مقاومت فلسطین و ابقای ائتلاف صهیونیستی فاشیستی در حکومت برای سال‌های آینده است. این‌ها فرضیه‌هایی است که احتمالا دقیق نباشند به ویژه با توجه به تغییرات در وضعیت فلسطین و وضعیت داخلی اراضی اشغالی و منطقه‌ای که همواره شاهد تنش است.

وحدت امت اسلامی مهمترین راهبرد ایران است

معاون اول رئیس جمهور گفت: معرفی ویژگی های شخصیتی، رسالت و منش پیامبر اکرم (ص) وظیفه همه ارکان کشور است.

به گزارش زمان به نقل ازتسنیم، محمدرضا عارف در جلسه ستاد هزار و پانصدمین سال ولادت پیامبر اعظم (ص) با قدردانی از زحمات این ستاد تأکید کرد: برگزاری مراسم گرامیداشت هزار و پانصدمین سال ولادت پیامبر رحمت فرصت مناسبی است چرا که در دنیای امروز احساس می‌شود بیشتر از هر زمان نیازمند آشنایی بیشتر با منش، روش پیامبر اعظم (ص) است. وی ادامه داد: امروز بسیاری از مفاهیم و مصادیق در دنیای غرب به صورت یک سوال جدی برای مردمان این کشورها تبدیل شده است که زمینه جذب آموزه‌های اخلاقی و اسلامی پیامبر (ص) را ببیش از گذشته فراهم کرده است. معاون اول رئیس‌جمهور با اشاره به آمار جهانی از افزایش فروش کتاب‌های مذهبی و قرآن مجید در جهان و کشورهای غربی افزود: این آمارها نویدبخش آمادگی نسبی دنیا برای آشنایی با آموزه‌های دینی و اخلاقی است؛ دنیایی که با خشونت و رها کردن مسائل اخلاقی روبرو شده است و فجایع و دهشتی تمدن غرب نسبت به غزه در دنیا بی‌نظیر است و روی همه سکوت مجامع بین‌المللی در قبال فجایع غزه نشانگر رضایت از اقدامات رژیم غاصب و جعلی صهیونیستی است که به نمایندگی از آمریکا جرأت چنین اقدامات ددمنشانه را به خود داده است. عارف با تأکید بر اینکه معرفی ویژگی‌های شخصیتی، رسالت و منش پیامبر اکرم (ص) وظیفه همه ارکان کشور است، تصریح کرد: پیشنهاد برگزاری این ستاد و مراسم گرامیداشت هزار و پانصدمین سال ولادت پیامبر اعظم (ص) از سوی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در فرصت خوب و مناسب هفته وحدت مطرح شده است که فعالیت‌های این ستاد می‌تواند در طول سال ادامه یابد و اقدامات در این ستاد یک امر برگرفته از اشتیاق قلبی و نه تکلیف اداری است که فرصت ارزشمندی برای شناساندن نگاه پیامبر اکرم(ص) به انسان و مقایسه آن با نگاه غرب است. معاون اول رئیس‌جمهور خاطرنشان کرد: باید با استفاده از امکانات داخلی و فرا از آن کشورهای همسایه و اسلامی و با توجه به گسترش و تعمیق ارتباطات کشور با همسایگان و منطقه بهتر از گذشته می‌توان به جای اختلافات بر روی اشتراکات فراوان در این زمینه همکاری کرد که البته فراتر از کشورهای همسایه و اسلامی باید از ظرفیت‌های سازمان‌های مهم بین‌المللی همانند یونسکو که در دنیای غرب و در حال توسعه نفوذ بالایی دارد استفاده کرد. عارف با بیان اینکه باید با تکیه بر آموزه‌های اخلاقی پیامبر (ص) که امروز کشورهای دنیا بیش از پیش به آن نیاز دارند، به زبان فرهنگ و هنر برای جوانان دنیا برنامه‌های منظم رسانه‌ای و تبلیغاتی برگزار کرد، تصریح کرد: ظرفیت‌های فراوانی در آموزه‌های دینی و اخلاقی اسلام و پیامبر اکرم (ص) وجود دارد که در گذشته در این زمینه کم‌کاری کردیم و باید امروز بهترین برنامه‌ها را برای ترویج این آموزه‌ها در دنیا ایجاد کنیم.

وی با تأکید بر اینکه وحدت و همبستگی اسلامی راهبرد اصلی و مهم نظام جمهوری اسلامی ایران است تصریح کرد: هفته وحدت پیام‌های فراوانی برای دنیای اسلام دارد و اگر کشورهای اسلامی همبستگی نسبی نیز داشته باشند، استکبار و رژیم صهیونیستی جرأت اقدامات سفاکانه در قبال مردم بی‌گناه غزه را نداشت که این جنایت‌ها و رفتار غرب و رژیم مجعول صهیونیستی در غزه که حتی از حیوانات وحشی نیز دیده نمی‌شود را می‌توان در هفته وحدت مطرح و چاره‌اندیشی کرد. معاون اول رئیس‌جمهور تصریح کرد: باید با بهره‌گیری از ظرفیت مراکز پژوهشی و تحقیقاتی جهان به زبان روز ارزش‌های اسلامی و اخلاقی را برای دنیایی که از ارزش‌ها فاصله گرفته است نشان داد چرا که این ارزش‌های کنونی در جهان هیچ اصالتی ندارند و فجایع غزه نتیجه ارزش‌های دنیا و تمدن غرب و حقوق بشر مدنظر آنان است و باید خصلت و سیره پیامبر در کمک به نیازمندان و خیرخواهی برای همنوعان را برای جهانیان تبیین کرد.

سرمقاله

صدای نشتی‌های ساختاری سال‌هاست در گوش کشور می‌پیچد

نسترن کیوان‌پور

عصر داغی بود، یکی از همان روزهای تیرماه که آفتاب مثل سوهان بر پوست شهر می‌کشد. در حیاط کافه‌ای در قلب کرج، زیر سایه‌ی درختان خشک‌لب، نشسته بودیم؛ جمعی از مدیران سابق و فعلی، هرکدام با سال‌هایی در کارنامه‌ی تصمیم‌گیری و مدیریت. هوا آن‌قدر سنگین بود که حتی سایه‌ی درخت‌ها هم خنکمان نمی‌کرد. عرق از شقیقه‌ها می‌چکید، درست مثل واژه‌هایی که به سختی از دهان جمع بیرون می‌آمد.

بحث از بحران آب شروع شد و خیلی زود رسید به مسئولیت‌ها و ناکامی‌ها. یکی از حاضران که نه اهل شعار است و نه اهل خودنمایی رسانه‌ای، گفت: «کاش ما توی این کشور، فقط یاد می‌گرفتیم به جا بگیم اشتباه کردیم. همین. نه دنبال مقصر بگردیم، نه پنهون کنیم، فقط بگیم اشتباه کردیم...» این جمله، شاید ساده‌ترین جمله‌ی آن جلسه بود، اما صدای بلندتری داشت از هر گزارشی که در این سال‌ها نوشته شد.

نارضایتی از سیاست‌های تنبیهی؛ بحران به جای مشارکت، تنش می‌زاید

در اوج بحران بی‌سابقه آب، در حالی که صدای نشتی‌های ساختاری سال‌هاست در گوش کشور می‌پیچد، مسئولان همچنان همان راه‌حل‌های قدیمی را با زبانی تهدیدآمیز تکرار می‌کنند: صرفه‌جویی کنید، جریمه می‌شوید، فشار آب کمتر می‌شود، خاموشی در راه است. اما هیچ‌جا از پذیرش مسئولیت نمی‌گویند؛ هیچ‌جا نمی‌گویند «راه را اشتباه آمده‌ایم.» در هفته‌های گذشته، همزمان با کاهش بی‌سابقه ذخایر سدها و فشار بی‌سابقه بر شبکه‌های توزیع آب و برق، مسئولان در تریبون‌های مختلف تنها راه حل را در فشار بیشتر به مردم دیده‌اند. از پیامک‌های هشدار برای پرمصرف‌ها تا اخطار رسمی برای محدودیت برق؛ اما مردم، نه فقط به‌خاطر گرما و بی‌آبی، بلکه به‌دلیل این بی‌اعتمادی مزمن رنجیده‌اند. آن‌ها می‌پرسند: ما که فقط ۱۸ درصد این آب را مصرف می‌کنیم، پس چرا فقط ما باید تاوان بدهیم؟

انکار؛ قدیمی‌ترین دشمن مدیریت بحران

پذیرش مسئولیت، یکی از گام‌های ابتدایی و حیاتی برای ایجاد همدلی و جلب مشارکت شهروندان در بحران‌های منابع طبیعی است. با این حال، در نظام مدیریتی ایران، به ندرت دیده‌ایم مسئولی؛ چه در دولت، چه در مجلس، چه در نهادهای محلی، اعتراف کند که مسیر گذشته اشتباه بوده است. نتیجه این انکار، سیاست‌هایی شده که نه تنها اثرگذار نبوده، بلکه مردم را خسته و بدبین کرده است. طبق آمار رسمی وزارت نیرو، بیش از ۷۰ درصد از کل آب مصرفی کشور در بخش کشاورزی سنتی مصرف می‌شود؛ آن هم با راندمانی پایین‌تر از ۴۰ درصد. حدود ۱۰ تا ۱۲ درصد نیز در حوزه صنعت مصرف می‌شود. مصرف خانگی کمتر از ۲۰ درصد است. اما عمده هشدارها، فشارها و اقدامات بازدارنده دقیقاً متوجه همین بخش مصرف‌کننده‌ی خانگی است. این بی‌عدالتی، به احساس ناامیدی گرفته شدن مردم دامن زده است. مردمی که شاهدند زمین‌های کشاورزی آبیر همچنان در مناطقی کشت می‌شوند که هیچ توجیه آبی ندارند؛ حتی در قلب شهر و پیش چشم مسئولان، کارخانه‌هایی همچنان سهمیه‌های نامتعارف دریافت می‌کنند و در مقابل، شهروند عادی باید شب‌ها در گرما آب قطع‌شده را تحمل کند. در بسیاری از کشورها، تجربه‌های موفق نشان می‌دهد که حتی در سخت‌ترین بحران‌های آبی، مسئولانی که از شفافیت، پذیرش خطا، و دعوت به مشارکت استفاده کردند، توانستند اعتماد عمومی را بازسازی کنند.

آفریقای جنوبی؛ کیپ‌تاون و فاجعه‌ی «روز صفر»

در سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۸، شهر کیپ‌تاون با شدیدترین خشکسالی نیم‌قرن گذشته مواجه شد و در آستانه مفهوم خطرناک «روز صفر» قرار گرفت؛ روزی که پیش‌بینی می‌شد آب لوله‌کشی شهر قطع شود. در پاسخ، مسئولان شهری به جای تحمیل فشار، استراتژی شفاف‌سازی را برگزیدند: اطلاع‌رسانی عمومی مستمر، تعیین سهمیه مصرف حدود ۵۰ لیتر در روز برای هر نفر، آموزش عمومی و حتی اعمال «شرمساری اجتماعی» برای مصرف بالای غیرضروری. نتیجه این شد که مصرف آب شهری از حدود ۹۰۰ میلیون لیتر در روز در اوایل ۲۰۱۷ به حدود ۵۰۰ میلیون لیتر در مارس ۲۰۱۸ کاهش یافت—کاهشی بیش از ۴۵٪ و مهم‌ترین دستاورد اینکه «روز صفر» در نهایت وقوع نیافت.

استرالیا؛ بحران خشکسالی نیو ساوث‌ولز

بین سال‌های ۱۹۹۷ تا ۲۰۰۹، استرالیا به‌ویژه ایالت ویکتوریا و شهر ملبورن، گرفتار یکی از طولانی‌ترین و شدیدترین خشکسالی‌های تاریخ خود شد که به «خشکسالی هزاره» مشهور است. با کاهش جدی منابع آبی، دولت‌های محلی و ایالتی نه‌تنها محدودیت‌های سختگیرانه برای مصرف خانگی (مثل ممنوعیت آبیاری باغچه‌ها در روزهای خاص) اعمال کردند، بلکه هم‌زمان روی آموزش و آگاهی‌بخشی عمومی سرمایه‌گذاری وسیعی انجام دادند. این کمپین‌ها شامل اطلاع‌رسانی شفاف، استفاده از رسانه‌ها برای ارتقاء «هویت آبی» شهروندان، و معرفی ابزارهایی مثل WaterSmart Home برای سنجش مصرف بود. نتیجه، کاهش ۵۰ درصدی مصرف آب در ملبورن بین سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۰ بود؛ بدون اجبار مستقیم بلکه با تکیه بر درک جمعی از بحران. در نتیجه، نه‌تنها شهر از بحران عبور کرد، بلکه فرهنگ مصرف آب برای همیشه دگرگون شد.

مشارکت، نه فقط مصرف کمتر؛ اعتماد بیشتر

امروز اگر ایران به مرز بحران اکولوژیک و آبی رسیده، نیاز فوری آن نه یک تکنولوژی نجات‌بخش، نه فقط یک سد جدید، بلکه ترمیم اعتماد اجتماعی است. چیزی که فقط و فقط از مسیر صداقت و فروتنی می‌گذرد. اینکه بپذیریم، بله، بخشی از سیاست‌های آبی این سال‌ها اشتباه بوده. اینکه اعتراف کنیم مدیریت عرضه‌محور و نگاه سازه‌محور، ایران را به بیابان نزدیک‌تر کرده. و مهم‌تر از همه، اینکه دعوت کنیم مردم نه به صرفه‌جویی اجباری، بلکه به بازاندیشی جمعی، در همان روز داغ تابستانی؛ شاید داغ‌تر از تابستان‌های پیشین. یکی دیگر از مدیران گفت: «اگر فقط یک بار یکی از ما جلوی دوربین می‌رفت و می‌گفت من اشتباه کردم، شاید کل فضا عوض می‌شد...»

شاید هنوز هم دیر نشده باشد.

Alborz.payam@gmail.com

مشتری

بدینوسیله به اطلاع میرساند برگ سبز (شناسنامه مالکیت) خودرو وانت سیستم: سایپا تیپ: ۱۵۱ مدل: ۱۴۰۲ به شماره موتور: ۶۶۲۴۳۴۱ / M13 و شماره شاسی: NAS۴۵۱۱۰-P۲۹۴۰۸۲۶ به نام بک زاده محمدبور مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

کرمانشاه

آگهی مشتری

سند کمپانی یک دستگاه خودرو سواری پژو TU۳ ۲۰۶مدل ۱۳۹۱ به رنگ سفیدروغنی به شماره NAAP۰۳ED۱CJ۵۹۰۷۶۳ و شماره شاسی ۱۴۱A۰۰۰۵۰۸۱ به شماره پلاک ایران۲۴-۸۸۰ج۶۱ به نام زینب درفولیان مفقود گردیده و ازدرجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی مشتری

برگ سبز و سند خودرو سواری پژو تیپ SLX ۴۰۵ مدل ۱۳۹۷ به رنگ سفید-روغنی به شماره پلاک ایران۲۴-۸۸۶ج۸۵ وشماره موتور ۱۶۴B۰۱۷۱۱۶۹۴ و شماره شاسی NAAM۲۱۱FE۶JK۱۰۰۰۵۴ به نام علی میرزائی مفقود گردیده و ازدرجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی مشتری

برگ سبز و سند کمپانی خودرو سواری سیستم سمند تیپ SORENEF۷۰ مدل ۱۴۰۲ به رنگ سفید به شماره پلاک ایران۳۴-۳۲۶ی۶۸ و شماره موتور ۱۴۷H۰۷۳۷۳۷۳ و شماره شاسی NAACS۱۱HE۶PF۳۰۵۴۴۹ به نام محمود آلیوناصر مفقود گردیده و ازدرجه اعتبار ساقط می باشد